

РЕШЕНИЕ

№ 8211

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8093** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 вр. чл.44, ал.1 вр. чл.41, т.2 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Ч., гражданин на Р Г., [дата на раждане] в Р Г., чрез адв. М. Т. от САК, срещу заповед рег. № 3- 1801/03.07.2025 г. на ИФ Председател на ДАНС, с която на основание чл. 44, ал. 1 вр. чл.42, ал.1, т.2 и ал.2 вр. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ са му наложени ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ в Р Б. и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС за срок от 5 години“.

Излагат се доводи, че наложените принудителни административни мерки са необосновани. Поддържа се, че в заповедта не са посочени конкретните основания, послужили за налагане на административните мерки, а тя се основава единствено на допускането на административния орган, че жалбоподателят „може“ да постави в опасност сигурността на българската държава“. Изтъква се, че по този начин е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед и да присъди разноски.

В съдебно заседание ответният административен орган, чрез своя процесуален представител юрк. И. оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата. Моли оспореният административен акт да бъде отменен, като заявява, че с издадената заповед се нарушава балансът между обществения и личния интерес и жалбоподателят търпи вреди във връзка с търговската дейност, която развива в Р Б.. Претендира разноски.

СПП не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед рег. № 3-1801/03.07.2025 г. на ИФ Председател на ДАНС, на основание чл. 42, ал.1, т.2 и ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.1 и чл.44, ал.1 ЗЧРБ, на жалбоподателя са наложени принудителна административна мярка „експулсиране“ от Република Б., „отнемане на правото на пребиваване“ в Р Б. и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС“ за срок от 5 (пет) години. За издаването ѝ административният орган се е позовал на мотивите, изложени в доклад с рег. № RB 303111-001-09/ВН-6-6363/02.07.2025 г., които обосновават извода, че с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава.

На 02.07.2025 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) е изготвен доклад рег. № RB 303111-001-09/ВН-6-6363/02.07.2025 г., в който е отразено, че агенцията разполага с информация, че Д. Ч. може да постави в опасност сигурността на българската държава. Тази информация е част от обособения по реда на ЗЗКИ класифициран том по делото (доклад с рег. № RB 303111-001-09/ВН-6-6363/02.07.2025 г.). Всичко това покрива стандарта, така както е установен в практиката на ВАС, относно възможността мотивите да се излагат в т. нар. „подготвителни документи“ (Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС). Още повече, че в случая това се е налагало от естеството на информацията, която се е съдържала в доклада, а именно – фактът, че тя е класифицирана.

В представения по делото доклад с рег. № RB 303111-001-09/ВН-6-6363/02.07.2025 г. се съдържа информация относно упражняваната от жалбоподателя търговска дейност, прилагани търговски практики и контактите му на територията на страната.

По делото са представени писмени доказателства, от които се установява здравословното състояние на жалбоподателя, степента на образование, както и обстоятелствата, че не е осъждан, има сключен брак с грузинската гражданка И. Ч., по време на който са родени трите им деца, също грузински граждани и, че в периода м.януари - юни 2025 г. е внасял осигурителните вноски за ДОО, здравни осигуровки и ДЗПО.

Съдът намира за неотнормимо към предмета настоящото дело представеното определение № 25485 от 26.07.2025 г. по адм. д. № 7488/2025 г., с което жалбата на О. Н. срещу заповед № 3 - 1802/03.07.2025 г. на ИФ Председател на ДАНС е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено, поради оттегляне на административния акт. Посоченото съдебно производство е образувано по жалба срещу заповед за налагане на принудителни административни мерки спрямо различен жалбоподател и както издаването, така и оттеглянето на административния акт се основава на преценка за наличие или липса на основания, която се прави за конкретното лице и не би могла да бъде приложена към друг случай.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт и в срока по чл.149, ал.1 АПК, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед рег. № 3 1801/03.07.2025 г. е издадена от компетентен орган съгл. чл.44, ал.1 ЗЧРБ – ИФ председател на ДАНС. Заповедта е мотивирана с посочване, както на фактическите, така и на правните основания за издаването ѝ. Като правни основания са посочени чл.42, ал.1, т.2 и ал.2 вр. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, а от фактическа страна органът са е позовал на фактическите основания, изложени в доклад № RB 303111-001-09/ВН-6-6363/02.07.2025 г., че с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава. Оспорената заповед е издадена при спазване на административнопроизводствените правила.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че не са изложени конкретни мотиви за фактическите основания за налагането на постановените мерки. Съобразно чл.44, ал.1, изр.2 ЗЧРБ фактическите основания за налагането на конкретните принудителни административни мерки, в случай че съдържат класифицирана информация, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните длъжностни лица по реда на ЗЗКИ. В случая са налице такива документи по делото – горещитираният доклад. Нормите, свързани със сигурността са специални. Целта е да се защити националната сигурност, както и обществения интерес пред личността на оспорващия, който търпи подобни рестрикции. Преценката, която прави ДАНС е специална, неподлежаща на съдебен контрол.

Относимо към настоящата хипотеза е Решение на СЕС от 22 септември 2022 г., постановено по дело C-159/2021 г. на СЕС, в което е прието, че становището на органите със специализирани функции, свързани с националната сигурност, е необходимо да е мотивирано относно констатациите, че дадено лице, търсещо закрила, може да постави в опасност тази сигурност. Изискването, което СЕС поставя за мотивираност на становището намира приложение и в настоящото производство. В случая след запознаване със становището на ДАНС, следва изводът, че то е мотивирано обстойно, ясно и подробно. ДАНС е специализиран орган, който е компетентен да извърши преценка дали чужденецът може да постави в опасност националната сигурност съгласно чл.10, ал.1 ,т.1 ЗЧРБ и съответно при наличието на такава председателят на ДАНС да издаде акт за налагането на предвидените в чл.39а, ал.1, т.1,3 и 4 ЗЧРБ принудителни административни мерки. Събраните в хода на делото писмени доказателства не опровергават изводите на ДАНС, изложени в доклада.

Дейностите, свързани със „защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република Б., териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред“ (чл. 4, ал. 1 ЗДАНС) и преценката за наличието на възможност за поставяне в опасност сигурността на българската държава са в изключителната компетентност на ДАНС. Една от тези дейности е контролната по чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС.

Съгласно § 13 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО използването на принудителни мерки следва да бъде изрично подчинено на принципите на пропорционалност и ефективност на предприеманите мерки и преследваните цели. При преценка на баланса между личния интерес на чуждия гражданин и обществения интерес за избягване на поставяне в опасност на националната сигурност, следва да се даде превес на втория. Както беше изтъкнато по-горе съдържателята се в доклада на ДАНС информация не се опровергава от останалите събрани писмени доказателства, които нямат отношение към преценката дали лицето може да постави в опасност сигурността на българската държава с оглед приложеното в оспорената заповед основание по чл.42, ал.1, т.2 и ал.2 вр. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. От тях се установява, че жалбоподателят е пребивавал в страната във връзка с развивана търговска дейност и не са налице доказателства за изградени трайни семейни, културни и социални връзки с българската държава, още повече, че членовете на семейството му са грузински граждани и са пребивавали в Р Б. за кратко с цел туризъм.

Издаденият административен акт е съобразен с принципите на съразмерност предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК, съгласно които административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по - голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава и административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

Независимо от изхода на спора, предвид изрично заявеното от процесуалния представител на

ответника, че не претендира разноси, съдът не дължи произнасяне в тази насока.
Мотивиран от горното, Административен съд София-град, I отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ч., гражданин на Р Г., [дата на раждане] в Р Г., чрез адв. М. Т. от САК, срещу заповед рег. № 3- 1801/03.07.2025 г. на ИФ Председател на ДАНС, с която спрямо Д. Ч., на основание чл. 44, ал. 1 вр. чл.42, ал.1, т.2 и ал.2 вр. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, са наложени ПАМ „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ в Р Б. и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС за срок от 5 години“.
Решението е окончателно на основание чл. 46, ал.2 ЗЧРБ.

Съдия: